

[Undervisningsministeren.]

skaaret fra at søge eksisterende Fejl ændret. Det er Regeringens Opfattelse, at denne Ordning indeholder Fejl, og at de bør ændres. Paa hvilke Punkter og hvorledes man tænker sig disse Ændringer foretaget, ja, det vil jo Forslaget give Oplysning om, naar det kommer frem. Jeg har blot villet gøre denne Bemærkning, for at det ikke skulde komme til at se ud, som om jeg mente, at det storkøbenhavnske Omraade var saadan en fredhellig Plet, hvor man er afskaaret fra at foretage en Ændring til noget bedre.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har som sædvanlig en Ønskeseddell angaaende Udvidelse af Lærerhøjskolens Virksomhed og forøgede Bevillinger til denne Virksomhed. Der er jo ikke noget mærkeligt i, at det ærede Medlem finder det urimeligt og forargeligt, at hans Ønsker ikke straks kan imødekommes; selv om Tiderne er nok saa knappe, maatte man jo dog kunne overkomme at forøge hans Kursusbudget med et halvt Hundrede Procent, naar det drejer sig om noget for Land og Folk saa betydningsfuldt. Der er ikke noget mærkeligt i, at en Institutionsleder ser saaledes paa den Virksomhed, han har med at gøre, det bør ligefrem være saadan, og det er noget, som alle andre Institutionsledere vil forstaa, ligesom de ogsaa vil finde det forstaaeligt, at han ikke kan faa sine Ønsker opfyldt.

I Aar drejer Ønskerne sig for det første om, at Forskolelærerinderne skulde have 10 Maaneders Kursus i Stedet for 5, og denne Ændring skulde indføres allerede for det Hold, der er inde nu for Tiden. Jeg kan ikke gaa med til en saadan Ændring, jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret i, at der, som han siger, er fremført vægtige Grunde derfor; det synes jeg ikke, der er. Jeg tror, at de 5 Maaneders Kursus er en heldig Form, naar der lægges en god Læseplan for disse 5 Maaneder, og det er i alt Fald for tidligt at opgive denne Form nu. Lad os først se den anvendt nogle Gange; der er jo ingen Erfaringer indhøstet, saa længe vi kun har haft eet Hold inde, og dette Hold lige har begyndt paa Kursus.

Angaaende de andre Sager, det ærede Medlem nævnte: Fortsættelseskursus, Fjernstilskrivning og Udvidelser af de korte Kursus, vil jeg henvise til, hvad jeg sagde her i Tinget, da det ærede Medlem og jeg første Gang drøftede disse Sager. Jeg udtalte da, at det ikke var min Tanke, at ikke nogle af disse Kursus igen kunde

optages paa Arbejdsplanen, naar der blev bedre Raad til at ofre betydelige Summer paa Lærerhøjskolen. Jeg tror ikke, at Tiden endnu er kommet dertil, og jeg kan tilføje, at efter min Mening er Udvidelsen af de korte Kursus det, der først maa optages, og denne Sag er for Tiden under Overvejelse i Ministeriet.

Det ærede Medlem fandt det saa formaalstjenligt at sammenstille Bevillingerne til Lærerhøjskolen med Bevillingerne til de private Seminarier for at vise, at min Interesse for disse to Virksomheder er forskellig. Jeg synes nu ikke, en saadan Sammenligning kan tjene det ærede Medlems Formaal. Jeg skal her ikke opholde mig ved det, at Staten ofrer betydeligt mere paa en Elev, der undervises paa Lærerhøjskolen, end paa en Seminarieelev; det maatte man vel nok vente var Tilfældet. Der er efter min Mening ingen Grund til at undres over, at man giver ca. 2½ Gang saa meget for at faa en Elev undervist paa Lærerhøjskolen som for at faa en Elev undervist paa et privat Seminarium. Jeg finder det ikke underligt eller forbavsende, og jeg skal, som sagt, ikke lægge Vægt derpaa. I den Sag, der er os imellem, har det mere Interesse at undersøge, om der er brugt en mere brutal Nedsikring overfor Lærerhøjskolen end overfor Privatseminarierne.

Holder vi os til Aaret 1924—25, som jo er det Aar, vi i det hele er gaaet ud fra ved Nedsikringerne, viser det sig, at de private Seminarier det Aar fik et Statstilskud paa 533 381 Kr., medens de sidste Aar, 1927—28, fik 496 787 Kr. og paa Forslaget for næste Finansaar er opført med 530 000 Kr., et Beløb, der dog betegnes som anslaaet, da man ikke kunde vide og ikke endnu ved, hvorledes den i forrige Samling vedtagne Lov vil virke. Holder vi os til Tallet fra det sidste Statsregnskab, viser det altsaa i Forhold til 1924—25 en Nedsikring paa ca. 7 pCt., og tager vi det anslaaede Beløb for næste Finansaar, bliver der kun en Nedsikring paa 3 381 Kr. eller ikke en Gang 1 pCt. Det maa jo siges at være en mild Behandling i Forhold til, hvad der ellers paa mange Omraader er foregaaet af Nedsikringer.

De private Seminarier maa siges at være sluppet naadigt, men de kan da i alt Fald godt taale Sammenligning med Lærerhøjskolen. Der var Tilskuddet til Kursus i 1924—25 109 776 Kr.; paa sidste Statsregnskab, altsaa Aaret 1927—28, er Beløbet 132 853 Kr. og paa det nu forelagte Finanslovsforslag 143 400 Kr. Det be-